EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.11.2018
COM(2018) 725 final

2018/0381 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av genomförandebeslut 2009/1008/EU om bemyndigande för Republiken Lettland att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*[1]) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet, för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 20 juni 2018 begärde Republiken Lettland (nedan kallad *Lettland*) ett bemyndigande att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 193 i mervärdesskattedirektivet, som reglerar vem som är betalningsskyldig för mervärdesskatt. Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 17 augusti 2018 sände Lettland en rapport om åtgärdens tillämpning i enlighet med artikel 2 i rådets genomförandebeslut 2009/1008/EU av den 7 december 2009[2], ändrat genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2396 av den 10 december 2015[3].

Genom skrivelser av den 7 september 2018 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Lettlands ansökan. Genom en skrivelse av den 10 september 2018 underrättade kommissionen Lettland om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Som allmän regel anges i artikel 193 i mervärdesskattedirektivet att mervärdesskatt normalt betalas av den beskattningsbara person som utför en beskattningsbar leverans av varor eller ett beskattningsbart tillhandahållande av tjänster.

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet får medlemsstaterna, med rådets bemyndigande, tillämpa åtgärder som avviker från bestämmelserna i momsdirektivet för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt.

Lettland ansökte om att få fortsätta att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på timmertransaktioner, vilket innebär att den person till vilken varorna eller tjänsterna levereras blir betalningsskyldig för mervärdesskatten.

Avvikelsen för Lettland beviljades ursprungligen genom rådets beslut 2006/42/EG av den 24 januari 2006[4] för en period fram till och med den 31 december 2009 och därefter genom rådets genomförandebeslut 2009/1008/EU av den 7 december 2009[5] för en period fram till och med den 31 december 2012. Bemyndigandet att tillämpa en avvikelseåtgärd förlängdes sedermera genom rådets genomförandebeslut 2013/55/EU av den 22 januari 2013[6] fram till och med den 31 december 2015, samt genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2396 av den 10 december 2015 [7] fram till och med den 31 december 2018.

---

1 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.
2 EUT L 347, 24.12.2009, s. 30.
3 EUT L 332, 18.12.2015, s. 142.
4 EUT L 25, 28.1.2006, s. 31.
5 EUT L 347, 24.12.2009, s. 30.
6 EUT L 22, 25.1.2013, s.16.
7 EUT L 332, 18.12.2015, s.142.

Enligt Lettland är timmermarknaden, som utgör en av landets viktigaste ekonomiska sektorer, särskilt känslig för mervärdesskattebedrägerier, eftersom den domineras av ett stort antal mindre lokala aktörer och enskilda leverantörer. Den särskilda karaktären hos timmermarknaden och hos de företag som är berörda har givit upphov till mervärdesskattebedrägerier som är svåra för de lettiska skattemyndigheterna att kontrollera. För att bekämpa detta missbruk har de infört förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i samband med timmertransaktioner, vilket har visat sig mycket effektivt och minskat bedrägerierna inom denna sektor i betydande utsträckning.

Enligt Lettland har den särskilda åtgärden heller inte någon negativ inverkan på de totala mervärdesskatteintäkterna i det sista konsumtionsledet och påverkar därför inte unionens egna medel från mervärdesskatt negativt.

Avvikelser beviljas normalt för en begränsad tid så att man kan bedöma om den särskilda åtgärden är lämplig och verkningsfull, och för att ge medlemsstaterna tid att införa andra konventionella åtgärder för att hantera problemet i fråga fram till dess att avvikelseåtgärden upphör att gälla, och på så sätt göra en förlängning av avvikelsen överflödig. Avvikelser som tillåter tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet beviljas endast i undantagsfall för specifika bedrägeriutsatta sektorer och som en sista utväg.

Med hänsyn till den oförändrade rättsliga och faktiska situationen föreslås att avvikelseåtgärden förlängs en sista gång, så att Lettland kan fortsätta att tillämpa den fram till och med den 31 december 2021. Till dess att avvikelsen upphör att gälla bör Lettland genomföra andra konventionella åtgärder i syfte att bekämpa och förebygga mervärdesskattebedrägerier inom timmersektorn. Av ovanstående följer att det inte bör finnas något ytterligare behov av att avvika från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG med avseende på dessa leveranser.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Andra medlemsstater har beviljats liknande undantag i enlighet med artikel 193 i mervärdesskattedirektivet.

Den föreslagna åtgärden är därför förenlig med de befintliga bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Mot bakgrund av den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

Med hänsyn tagen till avvikelsens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till syftet.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: rådets genomförandebeslut.

Enligt artikel 395 i rådets direktiv 2006/112/EG är en avvikelse från de gemensamma bestämmelserna om mervärdesskatt endast möjlig om rådet på kommissionens förslag ger ett enhälligt bemyndigande. Ett rådets genomförandebeslut är det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till en enskild medlemsstat.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag grundas på en ansökan från Lettland och berör bara denna medlemsstat.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Genom förslaget till rådets genomförandebeslut bemyndigas Lettland att fortsätta att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på timmertransaktioner. Den situation som låg till grund för den ursprungliga avvikelsen föreligger fortfarande. Lettland hävdar att risken inte är undanröjd, trots att det har skett en minskning av antalet momsbedrägerier och fall av mervärdesskatteundandragande på timmermarknaden sedan införandet av mekanismen för omvänd betalningsskyldighet.

Enligt Lettland skulle en förlängning av åtgärden inte ha någon negativ inverkan på de totala mervärdesskatteintäkterna i det sista konsumtionsledet och därför inte heller negativt påverka unionens egna medel från mervärdesskatt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget är tidsbegränsat.

2018/0381 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av genomförandebeslut 2009/1008/EU om bemyndigande för Republiken Lettland att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[1], särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets beslut 2006/42/EG[2] bemyndigades Lettland att fram till och med den 31 december 2009 tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 21.1 a i direktiv 77/388/EEG[3] i syfte att ange mottagaren såsom betalningsskyldig för mervärdesskatt i samband med timmertransaktioner. Genom rådets genomförandebeslut 2009/1008/EU[4] bemyndigades Lettland, med avvikelse från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG, att fortsätta ange mottagaren som betalningsskyldig för mervärdesskatt i samband med timmertransaktioner fram till och med den 31 december 2012. Bemyndigandet att tillämpa en avvikelseåtgärd förlängdes sedermera genom rådets genomförandebeslut 2013/55/EU av den 22 januari 2013[5] fram till och med den 31 december 2015, samt genom rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2396 av den 10 december 2015 [6] fram till och med den 31 december 2018.

(2) Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 20 juni 2018 begärde Lettland ett bemyndigande att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG på timmertransaktioner. Lettland har, genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 17 augusti 2018, förelagt

---

1 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 EUT L 25, 28.1.2006, s. 31.

3 Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).

4 Rådets genomförandebeslut av den 7 december 2009 om bemyndigande för Republiken Lettland att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 24.12.2009, s. 30).

5 Rådets genomförandebeslut av den 22 januari 2013 om ändring av genomförandebeslut 2009/1008/EU om bemyndigande för Republiken Lettland att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 22, 25.1.2013, s. 16).

6 Rådets genomförandebeslut (EU) 2015/2396 av den 10 december 2015 om ändring av genomförandebeslut 2009/1008/EU om bemyndigande för Republiken Lettland att förlänga tillämpningen av en åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 332, 18.12.2015, s. 142).

kommissionen en rapport om åtgärdens tillämpning i enlighet med artikel 2 andra stycket i rådets genomförandebeslut 2009/1008/EG.

(3) I enlighet med artikel 395.2 andra stycket i direktiv 2006/112/EG underrättade kommissionen övriga medlemsstater om Lettlands ansökan genom en skrivelse av den 7 september 2018. Genom en skrivelse av den 10 september 2018 underrättade kommissionen Lettland om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna behandla ansökan.

(4) Enligt Lettland är timmermarknaden, som utgör en av landets viktigaste ekonomiska sektorer, särskilt känslig för mervärdesskattebedrägerier, eftersom den domineras av ett stort antal mindre lokala aktörer och enskilda leverantörer. Den särskilda karaktären hos timmermarknaden och hos de företag som är berörda har givit upphov till mervärdesskattebedrägerier, som är svåra för de lettiska skattemyndigheterna att kontrollera. För att bekämpa detta missbruk har de infört förfarandet för omvänd betalningsskyldighet i samband med timmertransaktioner, vilket har visat sig mycket effektivt och minskat bedrägerierna inom denna sektor i betydande utsträckning.

(5) Lettland bör därför bemyndigas att tillämpa avvikelseåtgärden under en ytterligare begränsad tidsperiod, fram till och med den 31 december 2021.

(6) I allmänhet beviljas avvikelser från bestämmelserna i direktivet för en begränsad tid, så att det kan göras en bedömning av om avvikelseåtgärden är lämplig och verkningsfull. Avvikelser ger medlemsstaterna tid att införa andra konventionella åtgärder för att hantera problemet i fråga fram till dess att avvikelseåtgärden upphör att gälla och på så sätt göra en förlängning av avvikelsen överflödig. Avvikelser som tillåter tillämpning av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet beviljas endast i undantagsfall för specifika bedrägeriutsatta sektorer och som en sista utväg. Lettland bör därför genomföra andra konventionella åtgärder för att bekämpa och förebygga mervärdesskattebedrägerier inom timmersektorn fram till dess att denna avvikelse upphör att gälla, och bör sedan inte längre behöva avvika från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG när det gäller dessa leveranser.

(7) Avvikelseåtgärden kommer inte att ha någon negativ inverkan på de av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

(8) Genomförandebeslut 2009/1008/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i genomförandebeslut 2009/1008/EU ska ersättas med följande:

”*Artikel 2*

Detta beslut ska tillämpas till och med den 31 december 2021.”.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Lettland.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande